

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 493/2021
10.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Весне Поповић, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Инфостан“ из Београда, чији је пуномоћник Милош Вучковић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Мићо Петковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 15415/19 од 19.06.2020. године, у седници одржаној 10.02.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 15415/19 од 19.06.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 15415/19 од 19.06.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 19180/16 од 12.06.2019. године, ставом првим изреке, укинут је закључак о извршењу јавног извршитеља Бранислава Радојчића И.Ивк 523/2014 од 23.07.2014. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име дуга исплати укупан износ од 22.739,04 динара, са законском затезном каматом на појединачне опредељене месечне износе од доспелости, па до исплате ближе одређене овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 68.200,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 15415/19 од 19.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене матријланог права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права, јер се у конкретном случају ради о парници ради дуга, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања. У конкретном случају, о тужбеном захтеву тужиоца одлучено је правилном применом материјалног права, а имајући у виду да је правноснажном пресудом одлучено о праву потраживања ЈКП „Инфостан“ из Београда (тужиоца) на наплату комуналних услуга од лица које је евидентирано код тужиоца као корисник комуналних услуга (тужени).

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/1118/20), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу која не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

У овој правној ствари поступак је покренут предлогом за извршење 30.06.2014. године, а тужилац потражује износ од 22.739,04 динара, што представља и вредност предмета спора, која према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе очигледно не прелази граничну вредност од 3.000 евра, па се у овој правној ствари ради о спору мале вредности, у коме ревизија против одлуке другостепеног суда није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић